

ע"פ 940/19 - ג'ורג' גרייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 940/19 - א'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ג'ורג' גרייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת בת"פ 13083-03-16 מיום 29.1.2019 על ידי
כב' השופט ג'ורג' אזולאי

תאריך הישיבה: ה' באדר א התשע"ט (10.2.2019)

בשם המבקש: עו"ד אלבר מאני
בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ג' אזולאי) בת"פ 13083-03-16
עד להכרעה בערעור.

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ועבירה של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], וזוכה מעבירות אחרות. בתמצית, ביום 28.2.2016 נהג המבקש ברכב ופגע בשוטר (להלן: המנוח) שסימן לו לעצור בצד הדרך. בהכרעת הדין נקבע כי המבקש הבחין במנוח שעמד על נתיב נסיעתו אך בחר במודע להאיץ את מהירותו. לאחר הפגיעה במנוח, המבקש לא עצר אלא נמלט מהמקום ומאוחר יותר הסגיר עצמו למשטרה. בית המשפט גזר עליו חמש שנות מאסר לריצוי בפועל; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 15 שנים; קנס בסך 15,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר תמורתו; ופיצוי למשפחת המנוח בסך 40,000 ש"ח.

2. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ולחלופין על חומרת העונש שנגזר עליו. הערעור על הכרעת הדין נסב בעיקר על ההרשעה בעבירת ההריגה ויכולת המבקש להבחין במנוח ולמנוע את התאונה. נטען כי בית המשפט המחוזי התעלם מראיות כגון עדותו של בוחן התנועה ושחזור שנערך עם עד ראייה מרכזי מהן עולה כי המבקש לא יכל למנוע את הפגיעה במנוח. הערעור על גזר הדין מתמקד בחומרת מתחם הענישה והעונש שנקבע בהתחשב בנסיבות המקרה.

3. בבקשה לעיכוב ביצוע מתמקד המבקש בעונש המאסר שהושת עליו ומדגיש את גילו הצעיר (בן 19 ביום המקרה), את עברו הנקי ואת שחרורו ממעצר, כשבמהלך ניהול המשפט התייצב לכל הדיונים ולא היווה סכנה לשלום הציבור. לשיטתו של המבקש, סיכויי הערעור טובים כך שקיים חשש שאם לא יעוכב גזר הדין הוא ירצה את עונש המאסר באופן שירוקן את הערעור מתוכנו.

4. בדיון שנערך שלפני הביעה המשיבה את התנגדותה לבקשה, היות והכרעת הדין מבוססת על עדויות וסרטונים ממקום האירוע, וקביעותיו של בית המשפט המחוזי הן מסוג הקביעות בהן אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב. ביחס לעונש המאסר נטען כי הוא נמצא על הצד המקל, כשבגזירתו נלקחו בחשבון נסיבותיו האישיות של המבקש ומנגד לא ניתן משקל מספק למשפחת המנוח ולנזק שנגרם. מכל מקום, המשיבה סבורה כי בהתחשב בתקופת המאסר שהוטלה על המבקש לא יסוכל הערעור גם אם יוחלט להקל בעונשו.

5. לאחר בחינת טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

6. נקודת המוצא היא כי על נאשם להתחיל בריצוי עונשו באופן מיידי, ואין בהגשת ערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצועו של גזר הדין. אמנם קיימים מקרים בהם תהיה הצדקה לעיכוב ביצוע העונש למרות האינטרס הציבורי באכיפה מידית של גזר הדין, אך בחינת עניינו של המבקש לאור מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), מובילה למסקנה שאין לחרוג בנסיבות המקרה מהכלל הנ"ל.

7. העבירות בהן הורשע המבקש הן חמורות, ותוצאתן הקשה, אובדן חיי אדם, מחזקת את עוצמת האינטרס הציבורי בריצוי העונש לאלתר (ע"פ 8002/13 בדארנה נ' מדינת ישראל(30.1.2014) (להלן: עניין בדארנה)). מרבית טענותיו של המבקש בערעורו נוגעות לממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. בחנתי את הטענות ועיינתי בחומר הראיות, אך לא שוכנעתי כי סיכויי הערעור גבוהים במידה המצדיקה את העיכוב. עוד יש לציין, כי גם אם יתערב בית משפט זה בהכרעת הדין או בעונש שהושת - ואיני קובע כך - המבקש צפוי לרצות תקופת מאסר שאינה קצרה (ראו ע"פ 7683/02 זרגריאן נ' מדינת ישראל(1.5.2003)), כך שדחיית הבקשה לא תייתר את הערעור.

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת, העדר עבר פלילי והתנהלותו התקינה במהלך המשפט. עם זאת, אין בכוחם של שיקולים אלה לבדם כדי להביא לתוצאה אחרת (ראו והשוו לעניין בדארנה; ע"פ 2594/18 בדוי נ' מדינת ישראל (25.4.2018); ע"פ 2832/10 בוחבוט נ' מדינת ישראל, בפסקה 8(21.4.2010)).

8. סוף דבר - הבקשה נדחת. על מנת לאפשר למבקש מיון מוקדם, המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.3.2019 עד השעה 10:00 בבית המעצר צלמון או במקום אחר שייקבע על-ידי שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ז' באדר א' התשע"ט (12.2.2019).

ש ו פ ט